

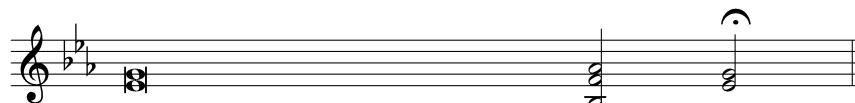
Modlitba nad kolivem na památku zesnulých

Diákon: K Hospodinu modleme se. *Věřící:* Hospodi, pomiluj.

Kněz: Pane, Bože náš, naděje všech vzývajících tebe a uctívajících jméno tvé svaté. Požehnej kolivo, které zde v chrámu předkládáme, a všechny obětiny na památku zesnulých služebníků Božích (jména). A ty, za něž byly přineseny, uved do země živých. Daruj jim útěchu a odpuštění hřichů. Vládce, ty znás lidskou nemoc, nevcházej v soud se služebníky svými, kteří se s vírou a nadějí odebrali k tobě. Dejž, abychom přikázání tvá svatá zachovávali a pamatovali na všechny, kteří se k tobě odebrali po všechny věky v naději vzkříšení a života věčného. **Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých, Kriste, Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem i přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Kněz: Nechť jím Bůh daruje blaženost a udělí jím pokoj, a nad námi se smiluje jako blahý a Lidumil.

Musical notation for the Alleluia chant, showing a treble clef, a key signature of one flat, and a time signature of common time. The melody consists of two measures of eighth notes followed by a fermata over the final note.

Alleluja, alleluja, alle - lu - ja.

Diákon: Duše jejich v blaženosti spočinou.

Diákon: Památka jejich bude přecházeti z pokolení na pokolení. Amen.

Sestaveno podle překladu a uspořádání panychidy dle české tradice, jak je tato zádušní služba uvedena v tzv. Gorazdově sborníku. Upraveno a rozšířeno dle církevně-slovanského trebníku.

2011—2018—2023 — v. 0.41

www.download.pravoslavi.cz#panychida

Panychida

Zádušní bohoslužba

Předmluva k aktualizovanému znění a uspořádání české panychidy. Sestaveno pro službu v rozsahu dle tradiční pravoslavné předlohy. Tato redakce překladu a postupu zádušního obřadu vychází jednak ze zkráceného českého obřadu panychidy uvedeném v tzv. Gorazdově sborníku, a dále z obvyklého církevně-slovenského znění, dle nějž byla tato česká redakce rozšířena.

Panychidy, které se konají o určených zádušních sobotách a v ostatních kalendářem stanovených dnech památky zesnulých, by se měly konat v plném zde uvedeném znění.

Panychidy soukromé se mohou konat zkráceně:

- začíná se na str. 6;
- poté se vyneschává 17. kathisma (celá) i s malými ekteniemi, které jsou v kathismě (str. 7–11);
- místo kathismy se hned zpívají tropary (str. 12);
- následuje malá ektenie (str. 8);
- pak následující sedálen (str. 16);
- vyneschává se žalm 50./51. (str. 17);
- kánon (od str. 17) se bere celý; v případě potřeby se však z kánonu bere jen 6. píseň s irmosem i přípěvy, malou ektenií a kondakem (str. 22–24);
- 9. píseň kánonu se může, je-li potřeba, vynechat, zpívá se hned katavasie (str. 27);
- po ní se hned zpívají tropary (str. 28);
- ektenie vroucí, a pak vše až do konce (str. 28–31).

Místo zkrácené panychidy lze konat ještě kratší **litiji za zesnulé**. Po zaambonové modlitbě: trisagion až po Otčenáš. Po ohlasu kněze následují tropary „S duchy zemřelých spravedlivých“, poté ektenie vroucí (zádušní) a modlitba kněze „Bože duchů i všeckého těla...“ s ohlasem kněze „Neboť ty jsi vzkříšení...“ (Může následovat požehnání koliva, viz modlitbu na str. 32) Pokračuje se v liturgii: „Budiž jméno Hospodinovo...“ atd. • Pokud je večer, pak po večerní kněz začíná: „Blahoslaven Bůh náš“, následující je stejně jako při liturgii; po ohlasu „Neboť ty jsi vzkříšení“, věřící zpívají „Amen,“ a dále „Tebe nad cherubíny ctěnější“, „Hospodi, pomiluj“ (tříkrát), „požehnej“. Následuje propuštění.

Znění překladu z církevní slovanštiny a postup jsou upraveny podle místní české tradice. Navazuje na starší znění a postup, jak jsou uvedeny v tzv. Gorazdově sborníku. Původní překlad a uspořádání byly revidovány, rozšířeny a jazykově místy jemně modernizovány. Přihlédnuto bylo k potřebám místní liturgické praxe.

Kněz: Vstavší z mrtvých Kristus, pravý Bůh náš, jenž nad živými i nad mrtvými vládne, na přímluvy přečisté Matky své, svatých slavných a všechnálných apoštolů, ctihoných a bohonosných otců našich i všech svatých, duše odebravších se od nás služebníků svých (jména) v sídla spravedlivých uvede, v náruči Abrahámově jim udělí pokoj, k spravedlivým připočte a nad námi se smiluje jako blahý a Lidumil.

Věřící: Amen.

Diák: V blahém zesnutí věčný pokoj uděl, Hospodine, zesnulým služebníkům svým (jména), a učiň památku jejich věčnou.

Věřící:

Věč - - ná pa - měť, věč - ná
pa - měť, věč - ná pa - měť.

Diákon: K Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (Jedenkrát)

Kněz říká nahlas modlitbu za zesnulé (ostatní kněží tiše spolu s ním):

Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, d'ábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřich, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrativý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hřachu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Závěr

Diákon: Velemoudrost.

Kněz: Přesvatá Bohorodice, spasiž nás.

Věřící: Tebe nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici velebíme.

Kněz: Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Věřící: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Hospodi pomiluj, Hospodi pomiluj, Hospodi pomiluj.
Požehnej.

Panychida

Postup panychidy s notací

Kněz v epitrachilu (případně ve felonu) světlé barvy vychází z oltáře k místu služby panychidy. Před ním se nese svíce. Přichází ke stolku s kolivem (nebo k panychidnímu stolku se svícemi). Věřící mohou držet zapálené tenké svíčky. Slouží-li víc knězí, střídají se při malých ekteniích. Kněz vezme kadidelnici s dýmajícím kadidlem.

Diákon: Požehnej, vladyko.

Kněz s kadidlem: Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Okuřuje s diákonom kolem stolku s kolivem (nebo kolem stolku se svícemi). Diákon nese svíci a staví se naproti okuřujícímu knězi.

Může následovat „začátek obvyklý“: trisagion až po Otčenáš.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (Dvanáctkrát)

»Sláva...« »I nyní...« Amen. Pojďte, pokloňme se Králi...

Žalm 90./91.

Kdo s pomocí Nejvyššího žije, pod ochranou Boha nebeského přebývá. Pravím Hospodinu: Tys zastánce můj a útočiště mé, Bůh můj, v něhož doufám. Neboť On tě vysvobodí ze sítí lovců a od úmyslů útočníků. Ramenem svým zaštítí tě, pod Jeho křídly budeš v bezpečí. Jako štít tě bude chránit pravda Jeho. Nebudeš se bát hrůzy noční ani střely létající ve dne, rány dopadající v noci, nemoci i běsa poledního. Padne jich po boku tvém tisíc, deset tisíc po tvé pravici,

k tobě se však ta zhouba nepřiblíží. Jenom očima svýma to spatříš a odplatu hříšníků uvidíš. Protože jsi pravil: „Tys, Hospodine, naděje má,“ a Nejvyššího jsi učinil útočištěm svým, nepřihodí se ti nic zlého, ani se nepřiblíží rána k příbytku tvému. Neboť andělům svým přikázal o tobě, aby tě ochraňovali na všech cestách tvých. Na ruce tě vezmou, aby sis neporanil o kámen nohu svou. Po zmiji a baziliškovi šlapat budeš, přemůžeš lva i draka. Dí Bůh: »Protože ve mne doufal, tedy vysvobodím a ochráním ho, neboť zná jméno mé. Vzývati mne bude a vyslyším ho, při něm jsem v soužení, vysvobodím a oslavím ho. Dlouhým věkem ho nasytím a ukáži mu spasení své.«

»Sláva...« »I nyní...«

Alleluja, alleluja, alleluja, sláva tobě, Bože. (Tříkrát)

Velká ektenie (zádušní)

Diák si vezme od kněze kadidlo a okuruje před stolkem s kolivem při každé ektenii. Nyní i při každé další ektenii platí, že v průběhu čtení velkého množství jmen mohou věřící potichu zpívat na zádušní nápěv „Hospodi, pomiluj.“

Diák: V pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

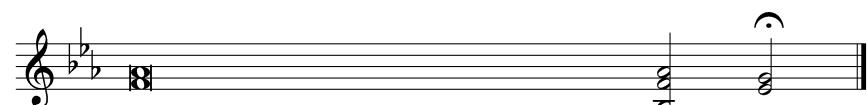
(Opakují po každé prosbě; na obvyklý nápěv)

Diák: Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

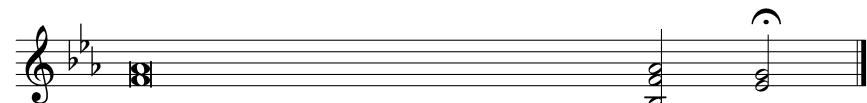
Za odpuštění hříchů, v blahé paměti zesnulých k Hospodinu modleme se.

Za pokoj, klid a blaženou památku pro věčné paměti hodné služebníky Boží (jména) k Hospodinu modleme se.

Za odpuštění všelikých hříchů jejich, úmyslných i neúmyslných k Hospodinu modleme se.

1. upokoj duše služební- ků svých,
2. jenž u tebe jest, Lidu- . . mi - le.
3. kde všichni svatí tvoji odpočí- va - jí,
4. neboť ty jediný jsi Li- du - mil.
5. i Svatému . . . Du - chu.
6. mučivé okovy spoutancům roz- lá - mal;
7. odpočinutí po - přej.

8. až na věky věků. A - men.
9. a neposkvrněná . . . Pan - no,
10. za spásu duší našich zesnulých se při - mluv!

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

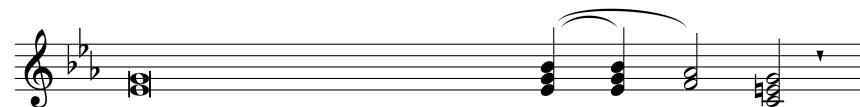
Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Aby Hospodin Bůh umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpovídají.

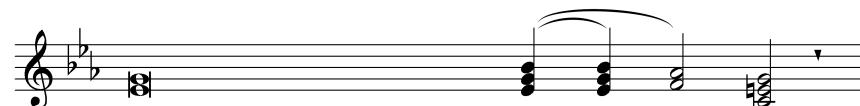
Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného Krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane.

Tropary (4. hlas)

1. S duchy zemřelých spravedlivých, Spa - si - te - li,
2. zachovej je v životě bla - že - né, m,
3. V místě pokoje svého, Hos - po - di - ne,
4. uděl odpočinutí i duším služeb- ní - ků svých,
5. Sláva Otci i Sy - - nu
6. Tys Bůh, jenž v podsvětí se - stou - piv,
7. ty i duším služeb- ní - ků svých

8. I nyní i vždy - - cky,
9. Jediná pře - či - stá
10. jež jsi Boha nevýslovně v lůně no - si - la,

Ektenie vroucí

Diák: Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.
(Na zádušní nápěv:)

Ho - spo - di, — po - mi - luj; — Ho - spo - di, —
po - mi - luj; — Ho - spo - di, — po - mi - luj; —

Aby předstoupivše před strašný trůn Boží slávy, nebyli odsouzeni, k Hospodinu modleme se.

Za plácící a nešťastné, Kristovu útěchu očekávající k Hospodinu modleme se.

Aby vzdáleni byli od všeliké bolesti, zármutku, sténání a uvedení byli tam, kde září světlo tváře Boží, k Hospodinu modleme se.

Aby Hospodin Bůh náš umístil duše jejich v místě světla, pokoje, v místě hojnosti, kde všichni spravedliví přebývají, k Hospodinu modleme se.

Aby jim bylo dáno spočinutí v náruči Abraháma, Izáka a Jáko- ba, k Hospodinu modleme se.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Zastaň se nás, spasíž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů vyprosivše, sami sebe i druh druhu i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz čte zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, d'ábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřich, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrativý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hřichu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Kněz nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě

**chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým
a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem,
nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Podle místní tradice se **může panychida začínat až od tohoto místa**. V takovém případě kněz začíná: Blahosloven Bůh náš...

Alleluja (8. hlas)

Kněz 1. verš: Blahoslaveni jsou ti, jež vyvolil a přijal Pán.

Věřící:

Alleluja, alleluja, alle- lu - ja.

Kněz 2. verš: Památka jejich bude přecházeti z pokolení na pokolení.

Věřící:

Alleluja, alleluja, alle- lu - ja.

Kněz 3. verš: Duše jejich v blaženosti spočinou.

Věřící:

Alleluja, alleluja, alle- lu - ja.

(Ž 64,5; 44,18; 24,13)

Kněz zvolá: Bohorodici a Matku světla v písních velebíme!

Zpěváci:

Duchové a duše spravedlivých chvá - lí te - be, Pa - ne!

Katavasia: Boha lidem nelze viděti

Notace 8. stichirového hlasu

1. Boha lidem ne - lze vi - dě - ti,
2. Te- bou pak, Nej - čist - ší,
3. jež velebíce, s nebes- ký - mi zá - stu - py

1. na něho ani chór andělské neodvá- ží se vzhlé - nou - ti.
2. zjeveno je smrtelníkům Boží Slo - vo vtě - le - né,
3. blaho- sla - ví - me te - be.

Žalmista: **trojsvatá píseň až po Otčenáš** (který se dle místní tradice zpívá na obvyklou melodii).

Kněz: Neboť tvé jest království...

Věřící: Amen

Přípěvy - kněz: »Sláva...« Pak pokračují věřící: »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Píseň 9.

Irmos: Boha lidem nelze viděti, na něho ani chory andělské neodváží se vzhlédnouti. Tebou však, Nejčistší, zjeveno jest smrtelníkům Boží Slovo vtělené. Jež velebice, s nebeskými zástupy blahoslavíme tebe.

Přípěvy - kněz a po něm opakují věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Přípěvy - kněz: »Sláva...« Pak pokračují věřící: »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Tropar (8. hlas)

Kněz: Ty, jenž v hlubokosti své moudrosti lidumilně vše řídíš a co jest prospěšné, všem podáváš, jediný Tvůrce, odpočinouti dej, Hospodine, duším zesnulých služebníků svých, neboť naději svou složili na tebe, –

Věřící:

Tvůrce, Budovatele a Boha na - še - ho.

(»Sláva...« »I nyní...« Bohorodičen:)

Kněz: V tobě tvrz a útočiště máme a líbeznou přímluvkyni u Boha, jehož jsi porodila, –

Věřící:

Bohorodice panenská, ke spasení věr - ných.

Kathisma 17. (tzv. kathisma „bezúhonné“)

(Kathisma se může vynechat.) Kathisma se pěje rozdelená na části. Většinou se zpívají pouze vybrané verše.

Část první (věřící zpívají na konci verše vždy: Alleluja).

Kněz nebo žalmista: Blahoslavení ti, jejichž cesty jsou bezúhonné, kteří chodí v zákoně Hlásidlo.

Věřící:

Al - le - lu - ja.

Kněz nebo žalmista: Blahoslavení, kdož se poučují svědectvím jeho a celým srdcem ho hledají.

Věřící:

Kněz nebo žalmista: Za lepší poklánám zákon úst tvých, nežli množství zlata a stříbra.

Věřící:

Malá ektenie (s kadidlem)

Takto se konají všechny malé ektenie; vždy s kadilem. Při čtení většího počtu jmen zpívají věřící opakováně podle potřeby polohlasně trojnásobné Hospodi pomiluj, na zádušní nápěv (viz zde odpověď na poslední prosbu). Na závěr ektenie čte potichu kněz vždy zádušní modlitbu zakončenou ohlasem: Neboť ty jsi vzkříšení naše...

Diák: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se!

Věřící po každé prosbě: Hospodi, pomiluj. (Jedenkrát. Střídají se oba uvedené nápěvy.)

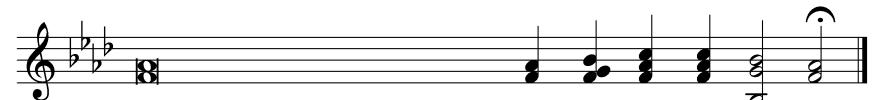

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Píseň 7.

Irmos: Anděl učinil, aby se pro zbožné mládence pec stala rosonosnou. Chaldejské však sežehl plamen řízením Božím, takže i mučitelé uvěřili a museli zvolat: Blahosloven jsi, Bože otců našich.

Přípěvy - kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Přípěvy - kněz: »Sláva...« **Pak pokračují věřící:** »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

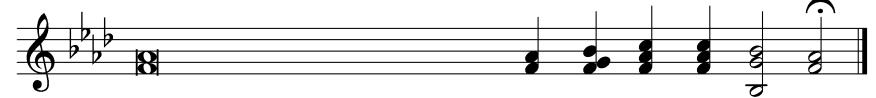

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Píseň 8.

Irmos: Z plamene jsi na zbožné mladíky rosu kropil a oběť spravedlivého jsi vodou spálil. Tebe, Kriste, jenž pouhou svou vůlí vše můžeš vykonat, budeme vyvyskovat po všechny věky.

Přípěvy - kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Kondak

Kněz při něm okuřuje dokola panychidního stolku

Zpěv zádušního kondaku: »Se svatými upokoj...«:

Se sva - tý - mi u - po - koj, Kris - te, du - še
 slu-žeb-ní - ků svo-jich tam, kde ne - ní bo - les - ti
 a - ni ste - nu a - ni vzde - chu,
 a - le ži - vot jest ne - ko - neč - ný.

Žalmista čte ikos, který se dokončuje zpěvem:

Jediný nesmrtelný jsi ty, který jsi učinil a stvořil člověka.
 My, pozemšťané, jsme ze země stvořeni byli a do téže země
 se opět vrátíme, jak jsi nám určil, když jsi pravil po našem
 stvoření: „Prach jsi a v prach se obrátiš.“ V zemi jako všichni
 lidé tedy i my půjdeme. —

Nad hro - bem pla - čí - ce pě - je - me:
 al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - - - le - lu - ja!

Aby Hospodin umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich
 u Krista, nesmrtelného krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane!

K Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

(Třikrát. Na zádušní nápěv:)

Ho - spo - di, po - mi - luj; Ho - spo - di,
 po - mi - luj; Ho - spo - di, po - mi - - - - luj.

Kněz čte tiše zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž
 jsi smrt přemohl, d'ábla zmařil a světu svému život daroval:
 Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých
 (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež
 pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřich, jehož se
 zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením,
 odpusť jim, jako dobrativý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka,
 jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hřichu,
 spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest
 pravda.

Kněz nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých
 služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě
 chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým
 a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem,
 nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kathisma, část druhá

Na konci verše věřící zpívají:
Smiluj se nad služebníky svými.

Kněz nebo žalmista: Kdyby zákon tvůj nebyl mou útěchou, byl bych zahynul v pádu svém.

Musical notation for the first part of the verse 'Smiluj se nad služebníky'. The music is in G minor, common time. It consists of two measures of a three-measure phrase. The first measure has a quarter note on the fourth line followed by a half note on the second line. The second measure has a half note on the fourth line followed by a half note on the second line. A fermata is placed over the second measure.

Smiluj se nad služebníky svý - mi.
(Smiluj se nad služebníkem svo - jím.)
(Smiluj se nad služebnicí svo - jí.)

Kněz nebo žalmista: Ruce tvé stvořily a učinily mne, dej mi ten rozum, abych se naučil přikázáním tvým.

Musical notation for the second part of the verse 'Smiluj se nad služebníky'. The music is in G minor, common time. It consists of two measures of a three-measure phrase. The first measure has a quarter note on the fourth line followed by a half note on the second line. The second measure has a half note on the fourth line followed by a half note on the second line. A fermata is placed over the second measure.

Smiluj se nad služebníky svý - mi.

Kněz nebo žalmista: Na věky nezapomenu na spravedlnosti tvé; jimi zajisté obživil jsi mne.

Musical notation for the third part of the verse 'Smiluj se nad služebníky'. The music is in G minor, common time. It consists of two measures of a three-measure phrase. The first measure has a quarter note on the fourth line followed by a half note on the second line. The second measure has a half note on the fourth line followed by a half note on the second line. A fermata is placed over the second measure.

Smiluj se nad služebníky svý - mi.

Kněz nebo žalmista: Světlem krokům mým je zákon tvůj, který mi osvěcuje stezku. Ústa svá jsem otevřel a získal Duha, neboť přikázaní tvých jsem žádostiv.

Musical notation for the fourth part of the verse 'Smiluj se nad služebníky'. The music is in G minor, common time. It consists of two measures of a three-measure phrase. The first measure has a quarter note on the fourth line followed by a half note on the second line. The second measure has a half note on the fourth line followed by a half note on the second line. A fermata is placed over the second measure.

Smiluj se nad služebníky svý - mi.

Aby Hospodin umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného krále a Boha našeho prosme.

Dejž, ó Pane!

K Hospodinu modleme se.

Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj. (Na zádušní nápěv)

Kněz čte tiše zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, d'ábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřich, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpust' jim, jako dobrativý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehrešil, ty jediný jsi bez hřachu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočatečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

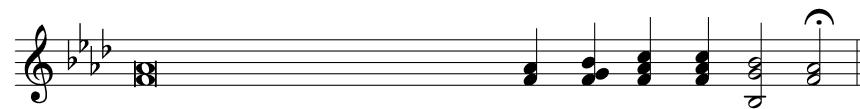

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Píseň 6.

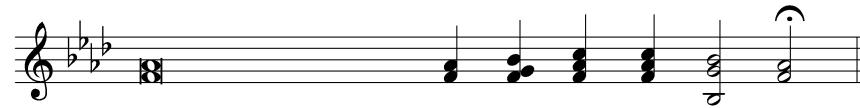
Irmos: Vidím, kterak vlnobitím pokušení jako bouří zmítáno je moře života, a když k tichému jsem připlul tvému přístavu, volám k tobě: Vyved' ze záhuby život můj, Mnohomilostivý.

Přípěvy – kněz a po něm opakuji věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb -ní - ků svo - jich.

Přípěvy – kněz: »Sláva...« *Pak pokračují věřící:* »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kův. A - men.

Malá ektenie

Diákon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se! (Viz str.)

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřich úmyslný i neúmyslný.

Malá ektenie

Diákon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se!

(A dále malá ektenie viz str. 8)

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým...

Věřící: Amen.

Kathisma, část třetí

Na konci verše věřící zpívají: Alleluja.

Kněz nebo žalmista: Popatříž na mne a smiluj se nade mnou, jak to činíš s těmi, kteří milují jméno tvé.

Al - le - lu - ja.

Kněz nebo žalmista: Živa bude duše má a bude chváliti tebe, a soudy tvé budou mi na pomoc.

Al - le - lu - ja.

Kněz nebo žalmista: Zbloudil jsem jako ovce ztracená, vyhledej služebníka svého, neboť přikázaní tvých nezapomínám.

Al - le - lu - ja.

Tropary

Před přezpíváním trojverší každé sloky věřící zpívají přípěv: Blahosloven jsi... (Ž 118,12).

1. Blahosloven jsi, Hoso- di - ne,

Věřící:

1. Shromáždění sva - tých
nechť naleznu i já cestu po- ká - ní,
Povolej mne, Spasi- te - li,
2. „Vy, kteří jste po úzké cestě soužení cho - di - li;
na sebe jako jho . . . vza - li kříž
přijměte rozkoše pocit a věnců ne - be - ských,
3. Ač jsem obrazem nevyslovné slá - vy tvé,
slituj se nad svým stvořením, Vlad - ce,
a do vytoužené domoviny mne u - ved',

4. Kdysi z nebytí jsi mne stvo - řil
avšak kvůli přestoupení zákazu
jsi mne opět na - vrá - til
Pozdvihni mne, abych získal zpět tvou po - do - bu,
5. Odpočinouti dej, Bože, služební- kům svým,
kde chóry svatých, ó Pa - ne,
Upokoj služeb- ní - ky své,

Notace 8. stichirového hlasu

1. neboť zbytečně se pachtí všich - ni po - zem - šta - né.
2. už se do hro - bu kla - de - me.
3. kde jsou spolu králo- vé i žeb - rá - ci.
4. upokoj zesnulé ja - ko Li - du - mil.
5. i nyní i vzdycky, až na vě- ky vě - kuv. A - men.
6. v čase života mého mne ne - o - pouš - těj,
7. ale sama se mně zastaň a smi- luji se na - de mnou.

Píseň 5.

Irmos: Božským světlem svým, Blahý, osvětláskou duše, jež se časně z jitru k tobě modlí. Aby poznaly tebe, Slovo Boží, pravého Boha, jehož z temnoty hřichů vzývají.

Přípěvy – kněz a po něm opakuju věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Přípěvy – kněz: »Sláva...« *Pak pokračují věřící:* »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

Sedálen

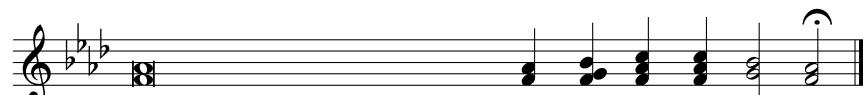

1. Vskutku všeliká marnost,
stín a sen je ží - vot po - zem - ský,
2. Jak říká Písmo: sotva svět zís - ká - me,
3. Do země vši - chni při - jde - me,
4. Proto, Kris - te Bo - že,
5. Sláva Otci i Synu i Sva- té - mu Du - chu
6. Přesvatá Bo - ho - ro - di - ce,
7. pod lidskou ochra- nu mě ne - svě - řuj,

Píseň 4.

Irmos: Kristus je má síla, Bůh a Pán, důstojně pěje a hlásá svatá církev, a s čistou myslí slaví Pána.

Přípěvy – kněz a po něm opakují věřící: Upokoj, Hospodine...

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.

Přípěvy – kněz: »Sláva...« *Pak pokračují věřící:* »I nyní...«

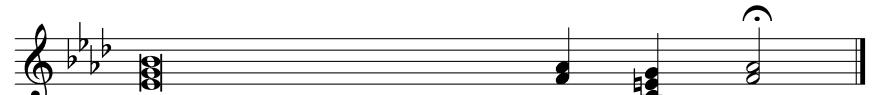
Sláva Otci i Synu i Sva - té - mu Du - chu.

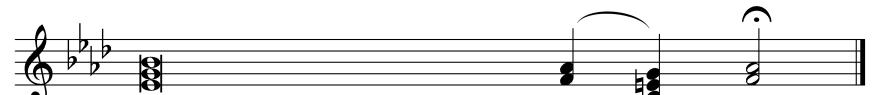
I nyní i vždycky, až na vě - ky vě - kuv. A - men.

Notace 6. stichirového hlasu

Po pátém trojverší je jako přípěv »Sláva...« A po dalším trojverší je přípěv »I nyní...« Následuje bohorodičen.

naučiž mne spravedl- nos - tem svým.

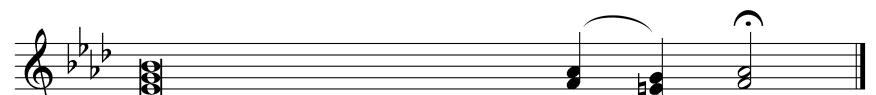
1. nalezlo pramen života a bránu raj - skou;
ztracená jsem o - več - ka.

a spa - siž mne.

2. všichni, kteří jste za života své - ho
a Mne skrze víru následovali, při - stup - te,

které jsem vám připravil,“ pra - ví Pán.

3. nosím i rány od hří - chů;
očisti mne svým milo- sr - den - stvím
učin opět obyvatelem rá - je.

4. a obrazem svým Božským po - til;

do země, z níž jsem byl____ vzat.
a obnov předešlou krá - su mou.

5. a do ráje je u - ved,
a spravedliví tvoji září jako svět - la.

všem hříchům jejich shovív- va - je.

Sláva Otci i
1. Trojím světlem zářící jediné
2. Svatý jsi, bezpočátečný.
3. Osvět nás, kteří ti s vírou
I nyní i
1. Raduj se,
2. takže tebou
3. tebou nechť nalez-

Sy - nu
Bož - ství
Ot - če,
slou - ží - me,
vždyc - ky,
Pře - čis - tá,
lid - stvo
ne - me ráj,

1. Alleluja, alleluja, alle-
2. Alleluja, alleluja, alle-
3. Alleluja, alleluja, alle-

lu - ja,
lu - ja,
lu - ja,

Malá ektenie

Diákon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se! (Viz str. 8)

Věřící: Hospodi, pomiluj. (Jednou po každé prosbě)

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřich úmyslný i neúmyslný.

Aby Hospodin umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hřichů jejich u Krista, nesmrtelného krále a Boha našeho prosme.

Malá ektenie

Diákon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se! (Viz str. 8)

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřich úmyslný i neúmyslný.

Aby Hospodin umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hřichů jejich u Krista, nesmrtelného krále a Boha našeho prosme.

Dejž, ó Pane!

K Hospodinu modleme se.

Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj. (Na zádušní nápěv)

Kněz čte tiše zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, d'ábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřich, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpust jím, jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hřichu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz:

Sláva Otci i Synu i Svatému Du-chu.

Věřící:

I nyní i vždycky, až na vě-ky vě-kův. A-men.

Píseň 3.

Irmos: Není svatého, jako jsi ty, Hlavní, Bože můj, který jsi povznesl důstojenství svých věrných, Blahý, a upevnil nás na skále svého vyznání.

Přípěvy - kněz a po něm opakují věřící: Upokoj, Hlavní...

Upokoj, Hlavní, duše zesnulých slu-žeb-ní-ků svo-jich.

Přípěvy - kněz: »Sláva...« ***Pak pokračují věřící:*** »I nyní...«

Sláva Otci i Synu i Svatému Du-chu.

I nyní i vždycky, až na vě-ky vě-kův. A-men.

i Svatému Du - chu.
 1. zbožně opěváme a vo - lá - me:
 2. spolubezpočátečný Synu i Božský Du - chu.
 3. a vytrhni nás z ohně věč - né - ho.
 až na věky věkův, . . a - men.
 1. jež jsi Boha tělesně porodila ke spa-se - ní všech,
 2. spasení . . na - lez - lo;
 3. Bohorodice přečistá, blaho-sla - ve - ná.

1. sláva tobě, Bo - že.
 2. sláva tobě, Bo - že.

3. sláva tobě, Bo - že.

Věřící: Dejž, ó Pane!

K Hlavninu modleme se.

Věřící: Hlavní, pomiluj; Hlavní, pomiluj; Hlavní, pomiluj.
 (Na pomalý zádušní nápěv)

Kněz čte tiše zádušní modlitbu: Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, d'ábla zmařil a světu svému život daroval:
 Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých
 (jména) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež

pominula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřich, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim, jako dobrativý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hřichu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Kněz nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočatečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Sedálen

Kněz: Dejž odpočinutí se spravedlivými, Spasiteli náš, služebníkům svým, dejž přebývati jim v příbytcích tvých, jakož psáno jest, v dobrém své nepřihlížeje k pokleskům jejich úmyslným i neúmyslným. –

Věřící:

Avšem vědomým i nevědomým, Li - du - mi - le!

(»Sláva...« »I nyní...« Bohorodičen:)

Kněz: Jenž jsi ze života Panny vysvitl světu, Kriste Bože. –

Věřící:

A skrze ni jsi nás syny světla učinil, smiluj se nad ná - mi.

Žalm 50. / 51.

Smiluj se nade mnou, Bože...

Kánon

Koná-li se panychida v pátek po večerní, zpíváme kánon za zesnulé dle panujícího hlasu z oktoichu ze sobotní jitřní.

Pokud nečteme sobotní kánon, zpíváme ve všech písňích kánonu jen irmosy; všechny přípěvy se zpívají podle vzoru první písni.

Je-li potřeba, zpívá se jen šestá píseň: irmos, přípěvy, ektenie, kondak. Pak hned katavasii a tropary.

Píseň 1.

Irmos: Když hlubinou moře Israel jako po souši prošel a vidiél pronásledovatele, faraóna, tonoucího, zvolal: Bohu vítěznou zpívejme píseň.

Přípěvy:

Kněz (použije jednu z variant):

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.
(Upokoj, Hospodine, duši zesnulého slu - žeb - ní - ka své - ho.)
(Upokoj, Hospodine, duši zesnulé slu - žeb - ni - ce svo - jí.)

Věřící (opakuje stejnou variantu jako kněz):

Upokoj, Hospodine, duše zesnulých slu - žeb - ní - ků svo - jich.
(Upokoj, Hospodine, duši zesnulého slu - žeb - ní - ka své - ho.)
(Upokoj, Hospodine, duši zesnulé slu - žeb - ni - ce svo - jí.)